

ærede Justitsminister at have imødegaaet mig — og forøvrigt ogsaa det ærede Medlem for Assens —, naar han henviste til, at det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds (H. M. Møller) havde rejst en Kritik fra modsat Side, havde fundet denne Bestemmelse for vidtgaende, for betryggende, om man vil; saa vidtgaende, at den efter det ærede Medlems Mening i Virkeligheden blev en Grundlovsændring, der maatte gennemføres paa grundlovmæssig Vis. Jeg tror ikke, den højtærede Justitsminister har Ret. Man kan ikke imødegaa en Begrundelse, et Standpunkt, ved at sige, at der fra anden Side er gjort et modsat Standpunkt gældende, og at derfor den højtærede Justitsminister nu i dette Tilfælde har truffet en gylden Midelvej. Det er jo ingen Begrundelse. Jeg tror, at den højtærede Justitsminister havde haft til Pligt at bevise, at den her foreslaaede Opfattelse af § 8 er fuldt ud tilfredsstillende, som den tidligere foreslaaede, og at den Kritik, som jeg, og ogsaa det ærede Medlem for Assens, gjorde gældende, er uberettiget. Det maa han udtrykkelig positivt overfor mig paavise, men det er ikke nok at sige, at man fra en anden Side har gjort en modsat Betragtning gældende. Men der var ganske vist et Tiløb til en Begrundelse af Ministerens Standpunkt deri, at han sagde, at det var ikke Meningen med dette Lovforslag at rejse Forfatningskampen paa ny. Nej, selvfølgelig er det ikke det, ved dette Lovforslag rejser man ikke Forfatningskampen paa ny, medmindre man, hvis det skulde strande oppe i det andet Ting, vil bruge de grundlovmæssige Midler, der staa i en Regerings Haand, til at søge det gennemført trods en Nægtelse deroppe. Man rejser jo ikke Forfatningskamp i den Forstand, hvorom der tidligere var Tale, ved Behandlingen af et saadant Forslag; det gør man, hvis det kommer til Konflikt paa Finansloven, hvis det kommer til Konflikt paa den kommunale Valgreform, eller for saa vidt ogsaa paa dette Lovforslag, hvis man tager Konsekvenserne deraf. Men jeg synes dog ikke, at nogen med Rette kunde bebrejde Regeringen, at den vilde rejse Forfatningskampen, fordi den ved Forelæggelsen af Lovforslaget søgte at faa en saa betryggende Form som paa

nogen Maade mulig, og jeg vilde finde det klogt, om Regeringen netop som sit Udgangspunkt tog den allermost betryggende Form; saa kan man jo se, hvad Lands-tinget under Forhandlingen vil sige dertil.

Jeg tror, at dermed har jeg i det væsentligste svaret paa de Indvendinger, som den højtærede Justitsminister gjorde mod de Betragtninger, jeg har gjort gældende.

Slengerik: Det er et Par Bemærkninger, jeg gerne vil fremsætte angaaende Indholdet af det foreliggende Lovforslags § 7. Jeg vil ikke paastaa, at der i Øjeblikket er mange, der ville give mig Medhold i den Betragtning, som jeg ønsker at fremsætte, men jeg vil dog alligevel fremsætte den, fordi jeg mener, den er rigtig. Jeg antager ikke, jeg tager fejl, naar jeg oversætter disse Ord: „Optrædes Statskat eller afholdes Statsudgift, der ikke har saadan Hjemmel, som Grundlovens § 49 kræver“ ved nogle Ord, der lyde saaledes: „For Udstedelsen af en provisorisk Finanslov“ — jeg antager, at det egentlig er Meningen dermed. Jeg har nok hørt, at man under denne Diskussion, og da særlig fra Højres Side, ikke ønsker at faa fastslaaet dette i det foreliggende Lovforslag, men jeg antager alligevel, det er Meningen dermed. Og hvis jeg kan gaa ud fra, at det er Meningen, saa vilde jeg ønske, at man vilde stryge en Del af de Ord, der staa i denne Paragraf, og det er de Ord, der begynder i tredje Linie: „naar han dermed har forbundet den Hensigt at unddrage den paagældende Skatteopkrævning eller Udgifts-afholdelse fra Kongens eller Rigsdagens Beslutning eller har handlet med Bevidsthed om, at han ikke vilde kunne faa det paagældende Skatte- eller Udgiftsbeløb bevilget af Kongen og Rigsdagen“. Det ligger deri, at jeg ser paa Forholdene saaledes, at en provisorisk Finanslov er, lad mig bruge afdøde Folketingsmand C. Bergs Udtryk, et Instrument, der ikke paa nogen Maade har hjemme i vor Lovgivning, og saa at man ikke kan gøre dette Instrument lovligt ved bagefter at forelægge det for Rigsdagen og faa Rigsdagen til at vedtage det. Jeg siger, at den Opfattelse, som vi fra Venstres Side have gjort gældende, er jo den, at provisoriske Finanslove ere grund-